

Gruppe 2

Mowgli kom løbende, så hurtigt han kunne gennem junglen. Nogen gange kunne han godt ønske, at han ikke var en menneskeunge, men et dyr. I dag kunne det fx have været fint at være et hurtigt dyr – som hjorten Sambhur. Ham var der ingen, der kunne løbe fra. Og Mowgli havde travlt nu.

Bagheera havde sendt ham af sted for at finde Rann og Chil, de to glenter. De skulle hjælpe med at finde hun-ulven Rakshas mindste unge. Den var blevet væk, mens hun var ude og jage, og ingen af de andre ulveunger kunne fortælle, hvor den var blevet af. Raksha og Bagheera var meget bekymrede. Sådan en lille unge kunne hurtigt komme galt af sted alene ude i junglen. Han kunne falde i floden eller et af de mange vandhuller, eller han kunne møde nogen, som ikke ville ham det godt. Mowgli vidste godt, at Raksha og Bagheera tænkte på tigreren Shere Khan, selv om de ikke sagde det.

Og nu havde Bagheera altså sendt ham af sted for hurtigst muligt at finde Rann og Chil med det skarpe syn. De måtte hjælpe med at finde den lille ulv.

Han løb ned til floden. Nej – der var de ikke. Han banede sig vej gennem krattet og kom op til stien igen, her kunne han bedre løbe hurtigt. Op til Rådsklippen – heller ikke. Pludselig fik han øje på dem begge to. De kredsede over sletten længere nede. Mowgli kravlede op på Rådsklippen og gav sig til at råbe og fægte med armene. Det varede ikke længe, før Rann og Chil fik øje på ham. De kom flyvende og landede ved siden af ham på Rådsklippen.

”Nå – hvad så?” skræppede Rann.

”Hvad kan vi gøre for vores lille Mowgli-ven?” supplerede Chil.

Mowgli sukkede. Han hadede, at de kaldte ham ”lille Mowgli-ven”. Det vidste glenterne, og de sørgede derfor for at bruge udtrykket, hver gang de mødte Mowgli. Drillepinde var og blev de, men det var der ikke noget at gøre ved lige nu. De blev nok heller aldrig anderledes, og nu var der brug for deres hjælp.

Rolle	Hvem

Del I – Scene 1

Fortæller: Vi befinder os i hulen hvor alle ulveungerne sover.

Shere Khan: Ihh hvor er jeg sulten!

Ulve i kor: Åhh Nej!

Fortæller: udenfor hulen opdager Rama, Shere Khan og vækker de andre ulve og Mowgli.

Gråbror: Hvor er Chua og Tavi?

Rama: De er lige blevet bortført af Shere Khan!

Mowgli: Vi må hellere lede efter dem!

Fortæller: Ulvene leder på gerningsstedet efter spor – Ikki finder et sjældent blad og siger

Ikki: Det komme fra hulen ved rådsklippen. Hvordan er det kommet her hen?

Mowgli: Det må være Shere Khan der har efterladt det her.

Rama: Så går vi derhen!

Fortæller: Ulvene går mod Rådsklippen.

Scene 2 – ved rådsklippen

Gråbror: Her er jo ingen!

Mowgli: Hvor kan de være blevet af?

Gråbror: Måske har Shere Khan kastet dem i vulkanen?

De andre i kor: NEEEEJ!

Rama: Han har nok taget dem hen i hulen! Lad os kigge derinde.

Fortæller: De går mod klippen men skal først krydse floden.

Rama: Åh nej, hvordan kommer vi over floden?

Mowgli: Jeg har det! Gråbror hjælp Rama med at finde noget træ, Ikki du som er så tålmodig; flet noget reb. Kom venner vi laver en tømmeflåde!

Fortæller: Og de hjalp alle hinanden med at bygge flåden og sejlede sikkert over floden..

Scene 3 – På den anden side af floden

Fortæller: Da de kom over på den anden side troede de at de var i sikkerhed men..... det var de ikke. Bag en busk lå shere khan og lurede på dem. Shere khan springer ud fra busken.

Shere Khan: Nu har jeg jer alle sammen.

Mowgli træder frem:

Mowgli: Så lad os kæmpe!

Fortæller: Mowgli slår Shere khan med en sten.

Fortæller: De fortsatte til hulen og fandt de forsvundne ulve, befriede dem; og de levede lykkeligt til deres dages ende.